№ 66. Czwartek 20. Marca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Z urządzonej w *Lubaczowie* składki na dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęła kwota 30 zł. w. a., a z wyprawionego w *Kołomyi* za staraniem przełożonego obwodu i powiatowego dyrektora finansów koncertu amatorskiego kwota 155 zł. 25 c. w. a., które to pieniądze zostały posłane zaraz przełożonemu obwodu tarnowskiego.

Telegramy.

Tryest, 17. marca. Eskadra turecka, która dotąd stała w Antiwari, odpłynęła do niższej Albanii.

Konstantynopol, 17. marca. Z Aten donoszą pod dniem 14. b. m.: Arię i wszystkie szańcy zewnętrzne z wyjątkiem fortu St. Elias, którego upadku wkrótce oczekują, zdobyły wczoraj szturmem wojska królewskie. Paropływ wojenny z 200 ludźmi odszedł do Syry, dokąd odpłynął także z Pyreju okręt angielski i francuski.

Przegląd polityczny.

Lwów, 19. marca. Jak donosi dzisiejsza *Gazeta wied.*, robił Najjaśniejszy Pan 14. b. m. paropływem wojennym wycieczkę z Wenecyi do Chioggii dla zwiedzenia tamtejszych fortyfikacyj, przyczem dostało się także ubogim miejscowym wsparcie pieniężne z szczodrobliwej ręki monarszej.

Przedwczoraj miała znów posiedzenie izba deputowanych rady państwa. Minister sprawiedliwości odpowiedział na interpelacyę *Cernego* względem języka sądowego w Istryi, że podług relacyi tamtejszych władz sądowych niepodobna zaprowadzić jeszcze języka słoweńskiego w sądownictwie, gdyż za mało jest wykształcony; a na interpelacyę *Giskry* względem nazwy kancelaryi nadwornej dla Królestw Kroacyi, Slawonii i Dalmacyi oświadczył minister stanu, że nazwa ta ma tylko znaczenie historyczne, i jest już w używaniu od 400 lat przeszło. W końcu toczyły się dalsze obrady nad wnioskiem względem rewizyi ustawy przemysłowej i izba przyjęła z małemi tylko zmianami odnośny projekt wydziału. — Nakoniec zasługuje jeszcze na wzmiankę ze spraw krajowych okólnik ministerstwa wojny względem etatu lekarzy polowych w armii i polepszenia subsystencyi zdolnych i zasłużonych chirurgów wojskowych, którego osnowę podamy poźniej w właściwej rubryce.

Ze spraw zagranicznych byłaby dziś najważniejszą zmiana gabinetu pruskiego; jak bowiem donosi ostatni telegram, ma już być stanowczo ułożona nowa kombinacya jego z imion prawie nieznanych dotąd w świecie politycznym z wyjątkiem tylko pana Heydt, który obejmuje departament finansów w nowym gabinecie; kolegami zaś jego mają być: nadprokurator Lippe, minister sprawiedliwości; prezes policyi Jagow, minister spraw wewnętrznych; radca konsystoryalny Müller, minister oświecenia, i Itzenplitz minister rolnictwa. Zdaje się jednak, że to będzie tylko gabinet przechodowy, złożony z różnych odcieni politycznych, któremu też właśnie dlatego w obec wzmagającej się dziś opozycyi w kraju nie długą można rokować exystencyę. Niektóre dzienniki zagraniczne rozsiewały pogłoskę, jakoby do teraźniejszych zmian w polityce rządu pruskiego miał się głównie przyczynić własnoręczny list Cesarza austryackiego do Króla; temu jednak zaprzecza dziś stanowczo *Preuss. Staatsanzeiger* oświadczając urzędownie, że podobne pismo cesarskie nie istnieje wcale. Zresztą czyż potrzeba było na to obcych wpływów, kiedy sam duch rozwiązanej izby, krzyżując bez ustanku plany rządu, był dla niego dostatecznym powodem do tego zwrotu w polityce zewnętrznej.

Francuskie ciało prawodawcze zajmowało się na ostatniem posiedzeniu siódmym paragrafem adresu o finansowej sytuacyi państwa. Pierwszy głos zabierał Darimon, przedstawiając w posępnych barwach tę sytuacyę i ganiąc podwyższenie podatków. W tym samym duchu przemawiał także Devink, proponując zamiast podwyższenia podatków nową pożyczkę. Ale ich zdania zbijał minister Magne, dowodząc, że finansowe stosunki Francyi są dziś jak najpomyślniejsze i mogą nawet obudzać zazdrość innych państw europejskich. Bardzo trafnie dałoby się tu zastosować przysłowie, że dobra opinia o sobie jest połową szczęścia.

Również mamy dziś także z Włoch tylko wiadomość parlamentarną; jestto interpelacya pana Petrucelli w izbie deputowanych względem podróży biskupów do Rzymu, która zdaniem interpelanta ma więcej na celu świeckie niż duchowne sprawy kościoła. Na to odpowiedział minister Boggio, że cel wezwania biskupów do Rzymu nie jest rządowi znany, ale prawdopodobnie nie jest religijny. Rząd też będzie widział, jak ma postąpić w tej sprawie, jeśliby który z biskupów żądał pozwolenia do tej podróży — Jako pogłoskę podają jeszcze dzienniki włoskie, że Ratazzi miał się już porozumieć z Królem co do przywołania Mazziniego i że idzie jeszcze tylko o przyzwolenie Cesarza Napoleona. Sądzą one nawet, że Napoleon nie sprzeciwi się temu, chociaż z drugiej strony zapewniają wiadomości paryskie, że rząd francuski przyjąłby z wielką niechęcią wiadomość o powrocie tego republikanina.

W Rosyi wzmaga się widocznie niechęć pomiędzy szlachtą, której nie zdołały uśmierzyć nawet najnowsze koncesye ku ułatwieniu sprawy wykupna gruntów włościańskich. Rząd też zaczyna teraz używać surowych środków i ostatniemi czasy uwięził dwunastu członków zgromadzenia szlachty Twerskiej, którzy nie tylko mieli układać adres doręczony Cesarzowi, ale nadto rozszerzać go w innych guberniach. Na wszelki sposób jestto bardzo ważny wypadek w Rosyi, której szlachta była dotąd najwierniejszą podporą tronu.

W Grecyi zdaje się już zbliżać ostateczna katastrofa. Rząd pragnąc zapobiedz dalszemu szerzeniu się powstania, które ostatniemi czasy ogarnęło już kilka innych miast, jako to: Artę, Prevesę, Larissę i Tripolicę, uderzył 14. b. m. na główną siedzibę insurekcyi, jak donosi i dzisiejszy telegram na Konstantynopol, zdobyły już wojska królewskie prawie wszystkie szańce zewnętrzne z wyjątkiem fortu St. Elias, którego upadku wkrótce się spodziewają.

Sprawy krajowe.

Protokół dziewiątego posiedzenia rady miejskiej odbytego na dniu 30. stycznia 1862 r. -- Prezydujący pan burmistrz miasta.

(Ciąg dalszy.)

Potem zabrał głos p. Dr. Orzechowicz i wniósł: by rada m. zanim do obrad nad budżetem przystąpi, wysłuchała sprawozdanie sekcyi I. dotyczące subwencyi rocznej z funduszu gminy dla instytutu ubogich na opędzenie kosztów utrzymania domu ubogich i udzielania wsparć tymże, motywując tę propozycyę tem, że w razie przyznanej subwencyi dla takowej w budżecie rubryka otworzoną będzie.

Ten wniosek poparł pan Dr. Sękowski — poczem — zgromadzenie przyzwoliło, by w tym przedmiocie przed obradą nad budżetem sprawozdanie sekcyi I. wniesionem było.

Sprawozdawca radny p. Dr. Orzechowicz wniósł tedy:

L. m. 26,227 l. r. 41 ex 1862. Patentem cesarskim z 3. listopada 1786 r. zobowiązaną została każda gmina starać się o utrzymanie swych ubogich, i tym celem do umożebnienia spełnienia tego obowiązku zawiązany został pod protekcyą rządu jeszcze w upłynionym wieku fundusz ubogich zostający pod zarządem ustanowionej przez c. k. rząd komisyi instytutu ubogich.

Na działalność tej komisyi ubogich pod przewodnictwem ks. Arcybiskupa urzędującej gmina miasta Lwowa jako taka wpływ wywierała przez jednego radcę magistratu, dwóch radnych i fizyka miejskiego.

Fundusz tej komisyi urosły z fundacyi i zapisów bogobojnych osób, niemniej z darowanych przez rząd dochodów i tax od zabaw i innych rozrywek publicznych, wspierany bywał od miasta rocznym datkiem z kasy wypłacanym, który w latach od roku 1849 do 1860 kwotę 4000 zł. wynosił.

Instytut ubogich utrzymywał z tego dom ubogich a w nim 260 ubogich schronienia niemających, i obdzielał podupadłych datkami miesięcznemi i jednorazowemi.

Teraz uprasza tenże instytut, by gmina na bieżący rok ten sam datek w kwocie 4000 zł. przyznała, z którego się strąca wydatek za leki ubogim bezpłatnie w aptékach wydawane, i za drzewo opałowe domu ubogich.

Prócz tego wykazuje komisya ubogich potrzebę rozszerzenia domu ubogich przez zakupienie sąsiedniej realności lub wybudowanie nowego gmachu i uprasza o przyczynienie się do pokrycia z tąd urość mogących kosztów.

W załatwieniu tego aktu wnosi tedy magistrat, by komisyi ubogich przyznać na rok 1862 subwencyę w kwocie proszonej 4000 zł., a co do datku na wybudowanie lub rozszerzenie domu ubogich żąda dokładny bilans.

Sekcya I. uznając obowiązek gminy m. Lwowa opiekowania się swojemi ubogiemi popiera wniosek magistratu co do subwencyi na rok 1862, a co do częściowego pokrycia wydatku na kupno lub rozszerzenie domu ubogich, wnosi by na teraz odpowiedzić: że gmina miasta Lwowa nie odmawia przyczynienia się jakąś kwotą, żąda jedna poprzód wiedzieć, jaki jest stanowczy zamiar komisyi, i jakie fundusze rozporządzalne do tego użyć zamierza.

Po przeprowadzonej dyskusyi nad tym przedmiotem w ciągu której radny p. Iskierski odczytał bilans komisyi ubogich, pp. radni Adamski i Slaski wykazywali zasługi tejże komisyi, — poparł radny p. Dr. Sękowski pierwszy ustęp wniosku sekcyi I., by subwencyę na rok bieżący w kwocie 4000 zł. przyznać i przydał, by co do drugiego ustępu wniosku sekcyi teraz nic nie orzekać, w zasadzie, jeno zażądać poprzód od komisyi wyjaśnienia, jaki jest jej stanowczy zamiar co do rozszerzenia domu ubogich i jakie fundusze rozporządzalne do tego użyć zamierza, nakoniec — zastrzedz dla rady gminnej tak znaczną zapomogę dającej wpływ na administracyę funduszu ubogich. i tym celem upoważnić sekcyę I. i V., by sprawę rozpoznały i radzie na walnem zebraniu przedstawiały, czy i jaki wpływ gminie na zarząd funduszu ubogich wyjednać należy.

Zgromadzenie przyjęło poprawkę p. Dra Sękowskiego jednomyślnie we wszystkich ustępach.

Przy l. m. 658 l. r. 42 przyjęto do wiadomości, ze temuż instytutowi ubogich przypada z przyrzeczonej subwencyi roku upłynionego kwota 409 zł. na której wydanie dodatkowe rada m. przyzwala.

W dalszym ciągu posiedzenia obradowano nad budżetem na rok 1862 przez m. Izbę obrachunkową ułożonym a przez magistrat na posiedzeniu gremiów radców mag. z dnia 7. listopada 1861 r. sprawdzonym, — któren to przedmiot na porządku dziennym wniesionym był.

Radny p. Dr. Sękowski zabrawszy głos objaśnił, że sekcya II., zanim do obrad nad budżetem przystąpiła, wydzieliła z grona swego komitet do przedwstępnego rozpoznania budżetu składający się z pp. radnych: Lewartowski, Miłaszewski, Mises Nirnstein i mowcy, któren to komitet przy trutynowaniu budżetu starał się rozpoznać wszystkie interesa gminy, jej źródła dochodów, i prawną podstawę obowiązków do ponoszenia wykazanych wydatków.

Przy tak mnogich i rozgałęzionych interesach gminy zaledwie w dwóch miesiącach podołał komitet tej pracy i sprawdził budżet, aczkolwiek dalekim jest od utrzymywania, że był w stanie zgłębić wszystkie interesa i poznać gruntownie wszystkie rubryki dochodów a tem mniej wydatków, tak by na ich podniesienie i zniżenie wpłynął. Uczynił jednak pierwszy krok do bliższego rozpoznania stanu majątku miasta, by na tej podstawie był w położeniu dalej pracować, i radę m. dokładnie o wszystkiem zainformować.

Upraszając tedy radę o pobłażanie za tak spoźnione przedłużenie budżetu nadmienił pan Dr. Sękowski jako sprawozdawca komitetu budżetowego, że mu będzie przyjemnie, jeźli zgromadzenie rady m. w toku rozpraw nad budżetem w wypadkach wątpliwych zażąda od niego potrzebne wyjaśnienia, — i przystąpił do odczytania sumaryum budżetu:

L. m. 26972 l. r. 377 ex 861. Wedle wniosku sekcyi II. miasto spodziewa się w r. 1862 dochodów w sumie . 520.374 zł. wydatków zaś w sumie . . . . 596.197 zł.

Z porównania tych cyfer czeka miasta niedobór w kwocie . . . . 75.823 zł. któren jednak w zwyżce kasowej z r. 1861 pozostałej i innych zapasach do majątku bieżącego należących swe pokrycie znajdzie, tak iż obywatelom miasta zaspokojenie dać będzie można, że z powodu tego niedoboru do żadnych ciężarów na rzecz miasta pociągani nie będą.

Źródła dochodów miasta są następujące:

Rubryka I. Dochody z dóbr miejskich, a mianowicie

a) ze wsi: Zubrza, Sichów i Pasieki, Biłohorszcze i Lewandówka, Pasenkówka, Kulparków, Wulka Kapitańska, Zamarstynów, Hołosko wielkie, Brzuchowice, Kleparów i Hołosko małe, Sichów i Wybranówka w części, to jest czynsze dzierzawne włącznie z propinacyą, — dalej

b) z czynsów emfiteutycznych od gruntów jeszcze nie usamowolnionych,

c) z polowania,

d) ze sprzedaży drzewa opałowego,

e) ze sprzedaży budulca,

f) z grzywien za przestępstwa ustaw lasowych i

g) z rozmaitych innych wpływów przychodnich na podstawie kontraktów dzierzawnych, taryfy drzewa i przecięcia trzechletniego — obliczony w okrągłej sumie 36420 zł., przyjęło zgromadzenie bez zmiany. (C. d. n.)

Wiedeń. (Pobyt Jego Mości Cesarza w Wenecyi.) Cesarz Jego Mość udał się 14. b. m. na pokładzie statku wojennego z Wenecyi do Chioggia dla zwiedzenia fortyfikacyi tam, jako też w Brondelo będących. Ubogim w Chioggia raczył Jego ces. Mość ofiarować 200 zł. w. a.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 17. marca.)

Prezydujący dr. Hein. — Na ławie ministrów pp.: Schmerling, Lasser, Plener, dr. Bizy, Mecsery i hrabia Degenfeld.

Po udzielaniu kilku urlopów zabrał głos minister *Lasser* odpowiadając na interpelacyę wniesioną na ostatniem posiedzeniu względem języka sądowego w Istryi. Pan minister oświadczył, że rząd zasięgał zdania władz sądowych w Styryi, Krainie, Karyntyi i t. d., czy podobna zaprowadzić w sądach język słoweński. Ze 105 sądów pierwszej instancyi oświadczyło się za tem tylko 5. Wyższe sądy krajowe w Gracu i Tryeście sprzeciwiły się stanowczo niezwłocznemu zaprowadzeniu języka słoweńskiego w sądownictwie, dowodząc, że za mało jest wykształcony. Ministeryum sprawiedliwości zarządziło tedy, ażeby protokoły obżałowanych i t. p., jeźli mówią tylko po słoweńsku, jako też przysięgi ich i t. p. układane były w języku słoweńskim, jak również żeby prowadzono w tym języku rozprawy z obżałowanymi, którzy mówią tylko po słoweńsku. Podobne rozporządzenie wysłane zostało także do Zary.

Na londyńską wystawę zażądał rząd kredytu w sumie 200 000 zł. w. a.; wniosek ten odesłała izba do wydziału finansowego.

Następnie wniósł Giskra interpelacyę, dlaczego gazeta wiedeńska z 11. b. m. ogłosiła, że dotychczasowe kroacko-slawońskie dykasteryum nadworne nazwane zostało teraz kancelaryą nadworną dla Królestw Dalmacyi, Kroacyi i Slawonii, kiedy nierozstrzygnięta jeszcze kwestya połączenia tych krajów? Na to odpowiedział minister stanu imieniem całego ministeryum, że rząd nieprzesądza tem bynajmniej kwestyi połączenia Dalmacyi i Kroacyi, że terytoryalny zakres czynności nowej kancelaryi nadwornej obejmuje tylko Kroacyę i Slawonię, a zaś tytuł: dla Kroacyi, Slawonii i Dalmacyi jest historyczny i używa się już przeszło 400 lat.

Potem przystąpiła izba do dalszych rozpraw nad wnioskiem Giskry względem rewizyi ustawy przemysłowej i przyjęła z małemi poprawkami wszystkie paragrafy wniosku wydziałowego.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2. z południa.

Francya.

Paryż, 15. marca. (Wiadomości bieżące.) Książę Napoleon napisać miał list do p. Billault z podziękowaniem za to, że go bronił w ciele prawodawczym przed zaczepką p. Kellera. — Kilku biskupów francuskich miało już odjechać do Rzymu na uroczystość kanonizacyi męczenników japońskich. W zaprzeczeniu pogłoski o wydaleniu się z gabinetu p. Persignego mówią teraz, iż on jest w najlepszem z Cesarzem porozumieniu. Cesarz życzy sobie, ażeby hr. Persigny jako minister spraw wewnętrznych kierował wyborami odbyć się mającemi. — Odwołanie jenerała Prim ma z pewnością nastąpić. Stan zdrowia wojsk expedycyjnych w Vera Cruz ma być bardzo smutny.

(Doniesienia z Rzymu i z Genuy.) Książę Metternich miał dnia 14. marca dłuższe posłuchanie u Cesarza. Ponieważ książę udał się do Tuileryj na wyraźne życzenie Cesarza, przeto wnoszą, iż ważne rzeczy traktować się tam musiały. Rząd odebrał ważne depesze z Rzymu. Mają one obejmować różne odkrycia w skutek uwięzienia Venanyego w Rzymie. Z papierów u niego znalezionych wykazuje się, że uwięzienia w Paryżu miały związek z aresztowaniem Venanyego. Pewnego jednak nic o tem wiedzieć nie można.

Według ostatnich wiadomości z Rzymu tylko nadzwyczajne pobłażanie jenerała Goyon zdołało zapobiedz starciu się ludu z wojskiem rzymskiem. Ministeryum Ratazzego uważają tu jako dotąd nie ustalone, i wątpią, ażeby się ustaliło. Wiadomości zaś z Genui brzmią nader rewolucyjnie. Program przez połączone stowarzyszenia demokratyczne przyjęty, bardzo jest radykalny.

(Traktat z Peruwią.) Część urzędowa *Monitora* z dnia 13. marca zawiera promulgacyę traktatu handlowego z rzecząpospolitą Peruańską w dniu 9. marca 1861 r. zawartego. Składa się on z 51 artykułów i przy poddanym obu krajowym te same prawa i wolności, jakie posiadają narody najwięcej faworyzowane.

(Sprawa mexykańska.) Dziennik *la Patrie* donosi, że rząd hiszpański odwołał dowódzcę wojsk swoich w Mexyku. Tenże bowiem pozwolił sobie nałożyć znaczne kontrybucye na mieszkańców w Veracruz, i w ogóle postępował nie jak naczelnik wojsk regularnych, lecz jako dowódzca bandy partyzantów, czem był istotnie w początku swej karyery. Dziennik *le Pays* pisze teraz, że z największą pewnością oświadczyć może, iż wieść o odwołaniu jenerała Prim nie ma żadnej podstawy; prawdą zaś jest, że rząd francuski użalał się w Madrycie na postępowanie jenerała Prim i wezwał rząd hiszpański, ażeby położył koniec nadużyciom swego dowódzcy, inaczej bowiem rząd francuski postąpi sobie tak jak tego interesa jego i honor wymagać będą.

(Biskup i siostry miłosierdzia do Chin.) Statek „Descartes“ przybył do Alexandryi z wojskiem i pasażerami do Kochinchiny i Chin przeznaczonemi. Między temi ostatniemi znajduje się ks. Monly biskup z Pekinu, który zabrał ze sobą siedmiu misyonarzy i 15 sióstr miłosierdzia, przeznaczonych do szpitalu

europejskiego w Pekinie założyć się mającego. Książę chiński Kong pozwolił siostrom miłosierdzia założyć zakład ochrony dla biednych Chińczyków.

Belgia.

Bruxela, 14. marca. (Stan zdrowia Króla. — Wiadomości bieżącego.) Król ma się lepiej. Książę Brabancyi, który już powziął zamiar powrócić, na wyraźny rozkaz królewski puścił się w dalszą drogę do Walencyi. W dyplomacyi europejskiej widać wielkie i wielostronne działanie. W Rzymie nadto przyjazne zapewnienia Francyi wzniecają obawę. Rząd papieski musiał znowu zasłonić się Hiszpanią i Austryą. Pomiędzy Francyą a Austryą ożywiła się w ostatnich czasach wymiana koresponpencyi, czemu zapewne przypisać należy, że wystąpienie Garibaldego nie wznieca w Wiedniu obawy.

Włochy.

(Izba deputowanych.) W izbie deputowanych turyńskiej mnożą się interpelacye. Zaledwie Gallonga skończył swoją interpelacye, znów Boggio wystąpił z żądaniem wyjaśnienia co do pozycyi ministeryum względem tak zwanych komitetów przezorności. Ratazzi na obiedwie interpelacye dnia 16. marca odpowiedzieć ma. Boggio wystosował podobne zapytanie do Ricasolego, i ten odpowiedział, że uważa je jako instytucyę konstytucyjną i patryotyczną, poczem nastąpiła wkrótce jego dymisya. Dlatego wyglądają z ciekawością odpowiedzi Ratazzego, wiedząc, jak mało sympatyi komitety znajdują w gabinecie tuileryjskim. Odpowiedź rządu na interpelacyę względem zachowania się jego co do podróży do Rzymu odłożoną być musiała do następującego posiedzenia z powodu słabości ministra Cordova, który na posiedzeniu nie mógł być obecnym.

(Interpelacye w izbie.) W odpowiedzi na interpelacyę senatora Oldofredi względem zebrania komitetów przezorności w Genui Ratazzi zganił mowy, jakie tam miane były. Ministeryum obecne utrzymuje w swej mocy instrukcye przez dawniejsze ministeryum władzom w Genui udzielone. Spokojność publiczna nie była naruszoną, i gdyby się znalazł powód, sądy nie omieszkają wystąpić z właściwem działaniem. Co zaś dotycze prawa stowarzyszenia, to dozwolone jest tylko zebranie się, stowarzyszenie zaś tylko wtedy dozwolone zostało, jeżeli innych praw nie naruszy. Rząd ma w każdej chwili prawo do wystąpienia. Deklaracya Ricasolego z dnia 25. lutego zmieniła te pojęcia prawne, uznając bezwarunkowo prawo stowarzyszenia. Zawsze jednak zdarza się sposobność uregulowania tego prawa. Rząd przestrzegać będzie spokoju publicznego, i złoży wkrótce projekt do prawa w tym względzie. Senat zgodził się z tem wyjaśnieniem ministra.

Garibaldi, który na krótką chwilę do Turynu przybył, udał się znów do Medyolanu, gdzie imieniny jego uroczyście obchodzone być mają.

Niemce.

Berlin. (Sprostowanie.) *Preuss. Staatsanzeiger* podaje następujące oświadczenie:

Pomimo stanowczego zaprzeczenia *Allg. Pr. Ztg.* dzienniki zagraniczne są ciągle tego przekonania, że ostatnie zajścia w pruskiej wewnętrznej i zagranicznej polityce mają związek z odręcznem pismem Cesarza Jego Mości austryackiego do Króla pruskiego, i że to pismo było nawet ich przyczyną. Jesteśmy także upoważnieni oświadczyć, że żadne pismo odręczne tego rodzaju nie istnieje, przeto też wszelkie wnioski na tej podstawie czynione upadają.

(Konwencya wojskowa.) Z Gothy donoszą, że na posiedzeniu wspólnego sejmu krajowego w dniu 13. b. m. przyszło do zwawej debaty nad konwencyą wojskową. Ministeryum przedłożyło sejmowi pruskie ustawy wojskowe zmienione odpowiednio do stosunków księstwa, i te ustawy miały być wciągnięte w księgę praw dla zawarcia konwencyi wojskowej. Sejm krajowy uchwałą z dnia 30. lipca z. r. na tę konwencyę przyzwalając, położył warunek, aby stosownemi ustawami uregulowano prawa komendantów miast i władz wojskowych w obec władz cywilnych i ludności. Z przyczyny tej regulacyi większość komisyi wojskowej zaproponowała obradę nad przedłożonemi ustawami wojskowemi wstrzymać, dopóki ministeryum nie przedłoży ustaw względem regulacyi, wszczęła się więc żwawa debata, wielu deputowanych odwoływało się do teraźniejszych wypadków w Prusiech, w końcu sejm krajowy większością 5 głosów przyjął wniosek większości komisyi, i tym sposobem załatwiony zarazem został wniosek mniejszości względem obrady nad ustawami.

Rosya.

(Uwięzienie szlachty twerskiej.) Z St. Petersburga donoszą, że dwunastu członków zgromadzenia szlachty w Twerze uwięziono i odesłano pod śledztwo do Petersburga. Między nimi znajduje się dwóch Bakuninów, braci wychodźcy, który obecnie pozostaje w Londynie. Jenerał Annenkow został posłany do Tweru dla przewodniczenia śledztwu. Uwięzieni ułożyli byli adres do Cesarza, który podpisało 201 członków zgromadzenia szlachty twerskiej z 220 członków złożonego; adres ten rozszerzali w innych guberniach, i w ten sposób na sędziów pokoju w Twerskim wpłynęli, że ci podali się do dymisyi.

Grecya.

(Powstanie greckie.) Rząd grecki, pisze korespondent do *Patrie*, ma rozpocząć teraz kroki zaczepne przeciw Nauplii. Część wojska z nad granicy odwołana ma wspierać operacye wojskowe jenerała Hahna. Blokada, o której właśnie zawiadomiono mocarstwa, nie jest wcale pozorną. Zdaje się, że duchowieństwo wzięło po części udział w powstaniu. Zapewniają, że biskup Tripolizzy poświęcał sztandary powstańców.

Triester Ztg. zaprzecza doniesieniu jednego z dzienników wiedeńskich o powstaniu na wyspie Syra, znajduje się tam bowiem 1 oficer, 20 żołnierzy i kilku urzędników policyi.

Pays donosi, że anarchia daje się także widzieć w Arta, Prevesa i Larissa, gdzie komitety rewolucyjne jawnie i śmiało działają. W Tripolizy junta wojskowa zastępuje władzę, a komunikacya między Pireus a wschodniemi portami Peloponezu znajduje się w rękach powstańców. Z Nauplii nie zbiegł ani jeden żołnierz. Gdy przywódzcy odczytali dekret amnestyi królewskiej cale wojsko przysięgło na nowo wspierać sprawę powstania.

Turcya.

Journal de Constantinople zwraca uwagę, że sprawy polityczne pomimo ramazanu tak w stolicy jak na prowincyi, z wyjątkiem piątków, nie doznają żadnej przerwy. Gubernator Smyrny zawiedomił konzulów zagranicznych, że dla bezpieczeństwa publicznego zakazuje się nosić broń do jakiejkolwiek klo narodowości należy. Tylko podróżujący i strzelcy uzyskają pozwolenie i certyfikaty.

Ostatnie wiadomości.

Berlin, 18. marca. Według prywatnych doniesień z Petersburga rząd ma zamiar zasięgnąć nową pożyczkę, aby wypłaty bankowe mógł uiszczać gotowizną. Zapowiedziana podróż dyrektora banku Stieglitza za granicę, ma także mieć i ten zamiar na względzie.

Paryż, 18. marca. W izbie deputowanych Billault broni polityki rządu względem stowarzyszenia Ś. Wincentego, i upiera się mocno, że rząd ma prawo mianować prezydenta tego stowarzyszenia.

Turyn, 18. marca. W izbie deputowanych Ratazzi odpowiada na interpelacyę Galengi, że zaproponowany porządek dzienny pod tym warunkiem przyjmuje, że będzie uważany jako poparcie ministeryum przy wykonaniu jego programu. Porządek dzienny przyjęty 210 głosami przeciw 80.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 19. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy (82 ℔) 4zł. 98c.; żyta (76 ℔) 3zł. 25c.; owsa (43 ℔) 1zł. 56c.; hreczki 3zł. 25c.; kartofli 1zł. 63c.; — cetnar siana 90c.; okłotów 72c.; — sag drzewa bukowego 13zł. 15c.; sosnowego 9zł. 20c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 17. b. m. nie było dowozu i targu.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów od 16. do 28. lutego 1862 na targach w obwodzie przemyskim.

	Miejsce targu											
	Przemyśl		Jaworów		Mościska		Sądowa Wisznia		Radymno		Niżankowice	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	r.	cen	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	5	10	5	.	5	.	4	75	4	95	4	89
„ żyta . . .	3	19	3	.	3	.	3	5	2	65	3	10
„ jęczmienia .	2	55	2	50	2	25	2	50	2	[illegible]	2	.
„ owsa . . .	1	9	1	20	1	25	1	.	1	.	1	20
„ hreczki . .	3	41	2	90	.	.	.	.	2	50	.	.
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kartofli . .	1	60	1	30	1	20	1	40	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	1	37	.	75	1	5	.	80	1	[illegible]	1	.
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	8	.	9	.	9	20	8	.	7	60
„ „ miękkiego	6	.	5	50	8	.	7	20	6	.	6	20
Funt mięsa wołowego	.	18	.	14	.	14	.	15	.	15	.	15
Mas okowity . . .	.	70	.	84	.	80	.	60	.	.	.	93

Dziś opera niemiecka: „**Napój miłosny.**“ Czwarty występ gościnny pani Majeranowskiej.

Jutro na scenie polskiej: „**Zemsta**,“ komedya w 4 aktach Alex. hr. Fredra.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.41	— 2.6	84.1	południowy sł.	jasno
2. god. po poł.	327.17	+ 4.8	48 4	wschodni „	„
10. god. wiecz.	326 38	+ 0.6	83 4	południowy „	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. marca.

Hotel rosyjski: PP. Skrzyński Ign., z Strzyżowa.

Zajazd Kuhna: Obertyński Stan., z Toszkowa. — Bokowicz Konstanty, z Sądowej Wiszni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. marca.

PP. Maxymowicz Jędrzej, doktor med., do Sambora. — Schifer Bened., do Wiednia. — Rychalski Fel., do Hupcza. — Lencewicz Er., do Solimowa. — Koszowski S., do Krowicy. — Chirowski L., do Niemirowa. — Niezabitowski Włodz., do Uherzec. — Zabielski Ign., do Łoszniowa. — Kęplicz Marc., do Artasowa. — Kellermann Ant., do Przeworska. — Czihak Ad., do Jas. — Pawlikowski M., do Medyki. — Hr. Borkowski Stan., do Seredna. — Niezabitowscy Franciszek i Lubin, do Zameczka. — Krzysztofowicz Antoni, do Trybuchowiec.

Kurs lwowski.

Dnia 19. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	39	6	46
Dukat cesarski	„ „	6	41	6	47
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	11	11	22
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	12	2	14
Talar pruski	„ „	2	2	2	5
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—		—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	31	79	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	31	83	88
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	50	196	83
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	69	3	69	62
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	42	84	8

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 19. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83.95. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 20; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier — —. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 828 ·; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 292.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136.70. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.48½. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 135 60.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. marca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65 40	65.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84.—	84 10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84.30	84.40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70 20	70 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 30	70 50
dtto. „ 4½%	61 50	61 75
dtto. „ 4%	54.75	55.—
dtto. „ 3%	41 —	41 50
dtto. „ 2½%	36.—	37.—
dtto. „ 1%	14 —	14 26
Przez. do wylos. z r. 1839	139 50	140.—
„ 1854	91 50	91.75
„ 1860	92.40	93 —
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł. . .	97 —	97.50
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	68.—	68.50
„ „ „ 4½%	61 —	61 50
„ „ „ 4%	54.—	54 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju 3½%	46.50	47.50
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	45 50	46.—
„ 2¼%	38.—	38.50
„ 2%	34 50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą 5%	68.—	68 50
„ 4½%	61 —	61.50
„ 4%	53 —	53 50

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi .	88 50	89.—
Wyż. Aust. i Salb.	86 25	86.75
Czech	89.—	90.—
Morawii	91.—	92 —
Szląska	88.50	89.—
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	71 —	71 50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	74 50	75 —
Galicyi	69.30	69 50
Siedmiogr. i Bukow.	68 —	68 25
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	99.—	100 —
Dług Tyrolu po 5%	68.—	68 50
„ 4%	54 —	54.25
Dług Salcburga „ 3½%	46 50	47.50
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	832 —	834 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	203.—	203 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 —	622 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2155.—	2156.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	274 50	274 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157 50	158 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	128 25	128.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	269 —	270.—
Kol. kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	196 25	196.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	26.—	28.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	81.—	82.—
Kolej Bustebradzka po 500 zł m. k.	698.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	168.—	—.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	156.—	158.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	438 —	440.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	226.—	228.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	396.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	400.—	408.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	200.—	205.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 —	103 25
10 „ 5%	97 50	98 —
przeznacz. do los. po 5%	91.—	91 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	85.90	86 10
Gal. Tow. kred. po 4% . .	79.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	97.50
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	103 40	103 60
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144.—	144 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.—	96 25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137 50	138.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	81.50	82.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Lloyda za 100 zł. . .	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 70	129.90
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.—	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38 75	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	100.—	100 50
Salma „ 40 „ „	39.—	39 50
Palfiego „ 40 „ „	37 25	37.75
Clarego „ 40 „ „	37 25	37.75
St. Genois „ 40 „ „	37 25	37 75
Windischgrätza 20 zł. „	22 50	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.75	25 25
Keglevicha 10 „ „	17 25	17 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	115 25	115 25
Berlin za 100 tal. . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	115 25	115 50
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	101 50	101.70
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	136 10	136 10
Lugdun za 100 fr. . . .	53 80	53 90
Medyolan za 100 zł. w. a.	53.70	53 70
Marsylia za 100 fr. . . .	53 80	53 90
Paryż za 100 fr. . . .	53.80	53 90
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.47½	6.48
dtto. pełnej wagi . .	6 47	6.47½
Korona	18.75	18.80
20frankówka	10 88	10.89
Rosyjski impery. . . .	11.13	11.15
Talar związkowy . . .	2.03	2.04
Srebro	135.35	136.50
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

Jego Excelencya jenerał kawaleryi hrabia **Schlik** umarł w Wiedniu dnia 17. b. m. w południe.

(**Osławiona szynkownia paryska pod „Białym Królikiem“**) znana z „Tajemnic Paryża“ Suego, skazana została teraz na zburzenie. Przy robotnikach pracujących nad zniszczeniem tego gniazda zbrodni czuwa komisarz policyi z kilku sierżantami milicyi i oprócz mnóstwa rzeczy, które kupują amatorowie po wysokich cenach, znaleziono u schodów wiodących do rozległych piwnic tego domu, piętnaście szkieletów ludzkich. Poszukiwania odbywają się z wielką gorliwością.

(**Muzeum celtyckie.**) Na rozkaz Cesarza Napoleona w zamku St. Germain ma być założone muzeum starożytności celtyckich i gallicko-rzymskich. Administracya muzeów cesarskich zbierze tutaj wszelkie odnośne dokumenta; do St. Germain będzie także przeniesiony z muzeum w Louvrze cały zbiór wyrobów glinianych, kamiennych i bronzowych. Muzeum to powiększy się nadto wykopalinami lasku St. Germain, wielu kosztownemi przedmiotami, które sam Cesarz zebrał; są między niemi modele machin wojennych. Bogaty zbiór, który niedawno Król duński darem Cesarzowi nadesłał, będzie także wspaniałą nowego muzeum ozdobą.

(**Co ma oznaczać słowo „brudy“**) wyjaśnia nam, pisze Gaz. wied., następujące zajście sądowe. Pewien znaczny dom handlowy zaskarżył o obrazę honoru urzędnika kolei M., który użył tego wyrazu. Sąd powiatowy uznał go winnym przekroczenia wedle §. 488 i 493 ustawy karnej i skazał na zapłacenie 48 zł. Wyższy sąd krajowy oświadczył, że zajścia tego nie można sądzić wedle ustawy karnej i odesłał oskarzyciela do władz politycznych, ponieważ zachodził pewien rodzaj obrazy honoru. Trybunał najwyższy uznał pana M. winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu honoru, i skazał go na karę pieniężną w kwocie 5 zł. ponieważ słowo brudy w zwykłem znaczeniu używa się dla wyrażenia pogardy, którą obwiniony okrył tym sposobem obwinionych publicznie, w obec wiele osób i to bez przytoczenia dowodów.

(**Trzęsienie ziemi na Syberyi**) trwało jeszcze 28. stycznia. Do „Amur“ donoszą z Irkucka, że wstrząśnienia zdają się pochodzić od Bajkalu. Najsilniejsze wstrząśnienie było 12. do 15. stycznia. Na jeziorze Bajkał podniósł się lód, woda zalała brzegi, uszkodziła wiele budynków, zatopiła kilkunastu ludzi i znaczną liczbę bydła. Dn. 31. stycznia wstrząśnienia straciły powoli swoją wewnętrzną siłę.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.